

charizma

„Nič zo stvorených vecí nemôže
spôsobit' v duši takú radosť,
ako Duch Svätý.“

sv. Ignác z Loyoly

Zostaň so mnou, Pane, pretože Ťa potrebujem mať pri sebe,
aby som na Teba nezabudol. Ty vieš, ako ľahko Ťa opúšťam.
Zostaň so mnou, Pane, lebo som slabý a potrebujem Tvoju silu,
aby som tak často nepadal.
Zostaň so mnou, Pane, lebo Ty si moje svetlo a bez Teba som v tmách.
Zostaň so mnou, Pane, aby si mi ukázal svoju vôľu.
Zostaň so mnou, Pane, aby som počul Tvoj hlas a kráčal som verne za Tebou.
Zostaň so mnou, Pane, chcem Ťa milovať a byť stále pri Tebe.
Zostaň so mnou, Pane, ak chceš, aby som Ti bol verný.
Zostaň so mnou, Pane, lebo aj keď je moja duša úbohá,
chce sa stať pre teba miestom útechy, hniezdom lásky.
Zostaň so mnou, Pane, lebo sa zvečerieva a deň sa už schyľuje
a život plynie - blíži sa smrť, súd, večnosť. Musím si doplniť sily,
aby som nezostal stáť na ceste, a preto Ťa potrebujem.
Zvečerieva sa a blíži sa smrť.
Bojím sa temnoty, pokušení, sucha, kríža, bolesti.
Ako Ťa len potrebujem, Ježiš môj, v tomto temnom čase vyhnanstva.
Zostaň so mnou, Ježišu,
v živote plnom nebezpečenstiev Ťa veľmi potrebujem.
Daj, nech Ťa spoznám tak ako Tvoji učeníci -pri lámaní chleba,
aby sa Eucharistia stala svetlom, ktoré zaháňa tmú,
silou, ktorá ma podopiera, jedinečnou radosťou môjho srdca.
Zostaň so mnou, Pane, lebo v hodine mojej smrti chcem byť s Tebou spojený -
ak nie svätým prijímaním, tak aspoň prostredníctvom Tvojej milosti a lásky.
Zostaň so mnou, Ježišu.
Nežiadam si dokonalú útechu, pretože si ju nezaslúžim.
Avšak dar Tvoje prítomnosti - to áno! O ten Ťa prosím!
Zostaň so mnou, Pane, veď jedine Teba hľadám: Tvoju lásku, Tvoju milosť,
Tvoju vôľu, Tvoje srdce, Tvojho ducha.
To preto, lebo Ťa milujem a nežiadam si
nijakú inú odmenu, len môcť Ťa milovať ešte viac.
Kým žijem, budem Ťa milovať celým srdcom,
veľkou láskou, a potom tou dokonalou po celú
večnosť.

Amen.

„Každý človek sa musí naučiť otvárať sa Božiemu Duchu, aby sa ho dotýkal, obrusoval ho a vyhladzoval. Vtedy totiž pôsobí aj ako lekár našich duší, lebo keď sú dobre obrúsené a vyhladené, dokážu sa zjednotiť s Božou vôľou,“ napísal sv. Páter Pio. Kňaz, ktorý takmer nespál a nejedol, nechodil na dovolenku, všetok čas venoval Bohu a ľuďom. Povzbudzoval členov malých modlitbových spoločenstiev k láske k Duchu Svätému i k láske k sebe navzájom.

Pozrime sa na naše spoločenstvo, na lásku k jeho členom, na vzťahy, na vernosť a naše vzácné - Bohom dané miesto v ňom. Emiliano Tardif povedal: „Plnosť života sa nežije v intimite a egoizme jednotlivca.

Prežívame ju len vtedy, keď tvoríme telo Ježiša Krista, v ktorom má každý svoje miesto, svoju charizmu a svoju službu: slúžiac iným a prijímajúc službu od ostatnej časti tela.“

Jeden katolícky kňaz sa po sedemnástich rokoch kňazstva rozhodol požiadať Svätého Otca o laicizáciu. Odišiel z rehole a zamestnal sa, vtedy stretol lekárku z Obnovy. Pozvala ho na modlitby a prijal krst v Duchu Svätom a vnútorné uzdravenie zranení. Pocítil hlad po modlitbe, po Božom slove, túžbu po sviatostnom živote a vrátil sa ku kňazstvu. „Poslednou a vynikajúcou milosťou, za ktorú ďakujem Pánovi, je láska k môjmu spoločenstvu. Viem, že len spolu môžeme rásť na ceste svätosti,“ povedal.

Čo keby sme skúsili odhodiť pohodlné topánky egoizmu, závesti, sebaľútosti a kritizovania iných. Správne využime čas Turíc. Obujme sa do svätosti, veď svätí od nás nežiadajú potlesk, ale aby sme ich nasledovali.

Andrea Teplanová

Z OBSAHU

4

Škola charizmiem

12

Svätý kapucín

16

**DAMIAN STAYNE
MUŽ ZÁZRAKOV**

21

Manželia v komunite

23

**Rady
spoločenstvám**

charizma 2/2018

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

ročník 10, máj 2018,

vychádza trikrát do roka

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska

Šéfredaktor: Andrea Teplanová,

Zástupca šéfredaktora: Róbert Lauko

Redaktori: Juraj Pluta, Karolína Búsová, Zuzana Mancovičová

Grafik: Mária Teplanová,

Jazyková úprava: Blanka Kocinová

Adresa redakcie:

Katolícka charizmatická obnova,

Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra,

casopis.kcho@gmail.com,

www.kcho.sk/casopis,

telefón: 0907 751 826

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,

Biskupský úrad Nitra, č. 300/2009,

dňa 10. 3. 2009,

Cenzor: Mons. Peter Brodek

Registrácia: MK SR 18.6.2009 EV

3727/09, IČO 37 960 687,

Tlač: ULTRA PRINT, s.r.o., Bratislava

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie.

IBAN: SK 8702 0000 0000 1800 629557

Celoslovenské stretnutie vedúcich spoločenstiev

V Kňazskom seminári sv. Gorazda sa v piatok 16. februára stretli vedúci spoločenstiev Katolíckej charizmatickej obnovy Slovenska, aby sa počas dvoch dní spoločne povzbudili, zdieľali, načerpali novú silu Ducha Svätého a získali informácie o aktivitách i smerovaní Obnovy.

Mohutné chvály zjednotili srdcia i mysle. Koordinátor Rady KCHO Dušan Lukáč v prednáške vysvetlil, že uctievanie Pána nie je len vonkajšia chvála, ale je to postoj. Upozornil prítomných, že pokánie je najúžasnejší spôsob, ako sa otvoriť Duchu Svätému. Mottom pre Obnovu nazval Skutky apoštolov 2, 37-39: „Keď to počuli, bolesť im prenikla srdce a povedali Petrovi: „Čo máme robiť, bratia?“ A Peter im povedal: „Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha. Ved' to prisľúbenie patrí vám a vašim deťom i všetkým, čo sú ďaleko. Všetkým, ktorých si povolá Pán, náš Boh.“ Prednášajúci obohacoval prednášku vlastnými svedectvami i vtipnými postrehmi z duchovnej praxe.

Mons. Peter Brodek v nasledujúcom workschope pripomenul dôležitú históriu, keď sa Cirkev začala vyjadrovať k fenoménu Obnovy v roku 1993 bol prvýkrát v Ríme potvrdený štatút ICCRS (partnerský orgán Svätého Otca), z ktorého bol následne vytvorený štatút pre Katolícku charizmatickú obnovu na Slovensku. Verejná registrácia Obnovy však znamená aj záväzky voči Konferencii biskupov Slovenska a musíme byť za to vďační. Pápež František povedal, že Svätá stolica vedie partnerský dialóg iba s dvomi charizmatickými prúdmi: ICCRS

(Medzinárodná katolícka charizmatická služba obnovy) a CFCCCF (Katolícke bratstvo charizmatických komunít a spoločenstiev). Otec Peter pripomenul aj odkaz pápeža Františka: „Naším poslaním je priblížiť milosť krstu v Duchu Svätom, konajte semináre obnovy v Duchu Svätom!“ Okrem seminárov Obnovy a následnom privedení ich účastníkov do spoločenstiev, je potrebné aj pomáhať si na ceste oživenia chariziem v nás, aby mohli slúžiť iným. Preto môže KCHO ponúknuť aj Školu chariziem. Prvý krok je modliace sa spoločenstvo, ktoré je jednomyselné. Keď začíname modlitbu chválou, je to priestor naladenia sa na Pánovu prítomnosť, schopnosť počúvať vnútorne aj bratov a sestry, nemali by sme odchádzať len k svojim záležitostiam, ale počúvať sa navzájom. Ako dosiahnuť jednomyselnosť? Musíme zabudnúť na seba. Napríklad spievaním jednoduchej piesne. Zrazu sa miestnosť naplnila spevom a Duch Svätý bol prítomný a konal.

Možnosť spoločnej krížovej cesty v kaplnke ešte viac zjednotila zúžené spoločenstvo. Svätá omša priniesla nové posilnenie sa Eucharistiou i zamyslenie nad pôstom a jeho významom.

Večer zasadala Rada KCHO. Hlavným bodom programu bolo rozdelenie úloh pri organizácii Katolíckej charizmatickej konferencie. Prítomní sa dohodli, že každá diecéza pomôže pri príprave tejto akcie.

Sobotné ráno stretnutia začalo opäť chválami a potom otec Dušan Lukáč v prednáške vysvetlil, akým spôsobom dáva Duch Svätý dary, a aké sú prekážky, ktoré nám bránia ich prijať. „Musíme milovať ľudí a Cirkev v Duchu!“ povedal. V podobenstve o milosrdnom Samaritánovi pripomenul, že Ježiša volali „Cestujúci Samaritán“. A hostinský sme my. Máme sa starať o neho a keď vynaložíme viac, vráti nám. „Boh nám všetko vynahradí, destináciou – nebeské kráľovstvo.“ Po bloku odpovedí na otázky nasledovala svätá omša. Potom sa stretli v sekciách vedúci spoločenstiev za jednotlivé diecézy.

Dva dni ubehli ako voda – živá voda, z ktorej sme načerpali, osviežili sa, mnohé pochopili a vyriešili.

-aj-

Spoločné slávenie Eucharistie.

Zasadnutie Rady KCHO

Škola chariziem

Pred rokom sme slávili veľké jubileum Charizmatickej obnovy v Katolíckej cirkvi. Pôsobením Božieho Ducha sme mohli toto jubileum umocniť II. ročníkom školy chariziem, ktorej sa zúčastnilo vyše 100 účastníkov.

V Kláštore svätého Benedikta v Hronskom Beňadiku sme sa obohacovali prednáškami, ktoré si pre nás pripravoval náš generálny vikár Mons. Peter Brodek. Po teoretickej príprave vždy nasledovala práca v malých skupinách, kde sme si mohli osvojovať najmä jednomyselnú modlitbu, charizmu poznania, uzdravovania, ako aj charizmu proroctva. Vďaka milosti Svätého Ducha mnohí účastníci prežili obnovenú skúsenosť s Božou mocou.

Máme nádej, že škola môže pomôcť skvalitniť službu modlitby príhovoru, a tiež

aj osobné vedenie Božím Duchom. To všetko podporuje formáciu kresťanov, ktorí majú skúsenosť Obnovy v Duchu Svätom, ako i rast spoločenstiev.

Nový ročník školy chariziem bude otvorený v septembri. Záujemcovia sa môžu prihlásiť na telefónnom kontakte 0911 958 334.

-olk-

Foto: archív PB

Hľadajte moje kráľovstvo

Pán Ježiš hovorí, že sa máme modliť Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje, príd' kráľovstvo tvoje... Ja som mal takú všeobecnú predstavu - nech jeho kráľovstvo príde - ale čo to je? Je to Ježiš. Pán Ježiš, keď bol na zemi, hovoril, že sa priblížilo Božie kráľovstvo, to je veľmi presne viazané, nie je to nejaká hmlistá predstava, je to veľmi konkrétne. Ježiš Kristus – on sprítomňuje, jeho Otec poslal a keď už prišiel na túto zem, tak potom povedal: „Priblížilo sa Božie kráľovstvo.“ Skúste, keď sa modlíte s vierou, lebo my sa nemodlíme vždy s vierou, sme naučení sa modliť tak, že sa nám zopne ten „čip otčenášový“ a ľudia sa potom nemodlia Otče náš ale „očenáš“. Čiže, keď sa modlíte Otče náš... musíme si uvedomiť, že my vlastne musíme prísť k Ježišovi, aby sme boli pri ňom a vtedy to kráľovstvo prichádza.

Je dobré, že máme ľudské dispozície, ale keď sa otvárame, idú niekedy do úzadia, aby Boh mohol konať. Jednomyselnosť v spoločenstve nám akoby naznačila, že to, čo my vyjadrujeme ako jednotlivci, teraz môže ísť nabok a všetci sa potrebujeme zjednotiť na jednej myšlienke, a to je Ježiš. A vtedy nás Duch Svätý oveľa ľahšie naplní, aj sa nás dotýka. Je veľmi dôležitý náš duchovný postoj, vnútorné naladenie, ktoré niekedy nevieme zmeniť, lebo je budované v živote rôznymi problémami. V Obnove sa hovorí o vnútorných zraneniach – téma, ktorá sa často opakuje, ale je aktuálna, pretože my máme nejaké vnútorné dispozície, keď sme aj zrelí ako kresťania, aj tak niekedy zistíme, že v nás vnútorne sú nejaké postoje, ktoré sú akoby výsledkom nejakej neistoty, ktorá z niečoho pramení, a to nás podvedome ovplyvňuje.

Ako sa otvoriť moci Ducha Svätého?

Moc Ducha Svätého sú jeho dary. Moc Ducha Svätého je pre nás nepredstaviteľná. Božia moc sa prejavuje v poznaní, ktoré my nemáme, ale Boh ho má. Niekedy sa prejavuje v uzdravení, ale niekedy je to len Božie slovo, ktoré zrazu všetko zmení. Nie vždy prichádza ako kladivo, čo udrie, niekedy ako pierko, čo pohladí a veľa vecí sa zmení. Potom je pochopiteľné, že otvoriť sa Duchu Svätému nie je vecou húževnatosti a ľudskej sily, ale je vecou jednoduchosti, tichosti a slabosti, jemnosti, citlivosti. Čiže Duch Svätý napriek tomu, že je sprítomnením Božej moci, ktorá kriesi mŕtvych, tak sv. Pavol hovorí o tom, že ho nemáme zarmucovať. Čo svedčí o jeho citlivosti. Ale nie je precitlivý. Aj my v Obnove sa musíme stále vracieť k tomu, ako sa tým darom otvoriť. Keď charizmatické hnutie začalo, programy boli veľmi jednoduché, zhromaždiť ľudí, aby sa im dalo ohlasovať. To vyvolalo konferencie, semináre, ale my sme dnes veľmi tvoriví a priniesli sme toto prostredie Obnovy do Cirkvi: hudbu, ktorá sa používa aj v kostoloch, kde ľudia nepoznajú Obnovu, slobodu, spontánnosť na podujatiach – niečo, čo je veľmi dôležité pre ľudí, a témy o Duchu Svätom, o krste Duchom Svätým, z toho prameniacej moci Ducha Svätého a charizmatických daroch. Bez ohľadu na to, ako sme v Obnove pokročili, v skúsenosti, v existencii, v programoch, v úspechoch.

Dary Ducha Svätého sa nedajú uskladiť do databanky, napríklad v Nórsku je databanka potravín, kde sú uložené, keby došlo k celosvetovej katastrofe. Dary Ducha Svätého sa podobajú skôr manne, o ktorej hovoril Boh, že si ju môžu ľudia nábrať čerstvú, ale nemôžu si ju dať do stanu, pretože sa im pokazí, čiže bez ohľadu na to, ako sme pokročili, bez ohľadu na to, akí sme zrelí ľudia, možno aj vo viere, tak

darom Ducha Svätého musíme sa znova učiť vo viere otvárať a prijívať ich. Charizmatické dary nemôžeme vlastniť, nedajú sa ani vyrobiť nejakým snažením, napríklad, že sa budeme viac modliť. Prečo to tak je? Lebo sú to dary milosti, duchovné dary nie sú produktom tela. Telo je človek, a keby boli dary Ducha produktom tela, tak potom ich vlastnime - sú proste mojou dispozíciou. Keby sa dali dary Ducha Svätého vyrobiť, tak by to záležalo na mojej šikovnosti, schopnosti, inteligencii, ale nezáleží na tom, pretože to nie sú produkty človeka, ale je to milosť, ktorú dáva Boh. Svätý Pavol nazýva dary prejavom Ducha. My Ducha nevieme chytiť, my ho máme ako dar, On v nás je, pretože tam chce byť. Nemáme ho tam preto, že by sme ho uväznili. Niektorí povie: „Vy vážnite Ducha Svätého, lebo nemôže konať!“ My ho nemôžeme vážniť, len sa neotvoríme, aby mohol cez nás konať. On má slobodu. Čiže sú to dary osoby, Duch Svätý je osoba, a preto naša otvorenosť voči jeho darom bude záležať od našej viery voči Bohu, voči Ježišovi, na našej dôvere Duchu Svätému. Duch Svätý sa niekedy prejaví ako energia, cítime niekedy teplo. Keď sa napríklad modlíte s ľuďmi vkladaním rúk, možno za vnútorné uzdravenie, a tí ľudia majú nejaké fyzické komplikácie, napríklad zrasty na chrbtici, na kĺboch, ten človek cíti, akoby ním prechádzala nejaká energia, sú to reakcie tela na moc Ducha Svätého. Duch Svätý nie je energia, je osoba. Dary nemôžeme vlastniť, môžeme ich iba prijívať.

Ako prijívať dary Ducha Svätého?

Veľa vecí nám bráni prijívať dary Ducha Svätého. Svätý Pavol v liste Korint'anom hovorí, že Duch Svätý dáva charizmy každému, ako chce, a konštatuje to aj Druhý vatikánsky koncil. Z toho vyplýva často iba jedno východisko. Je to nevyspytateľná náhoda, ako

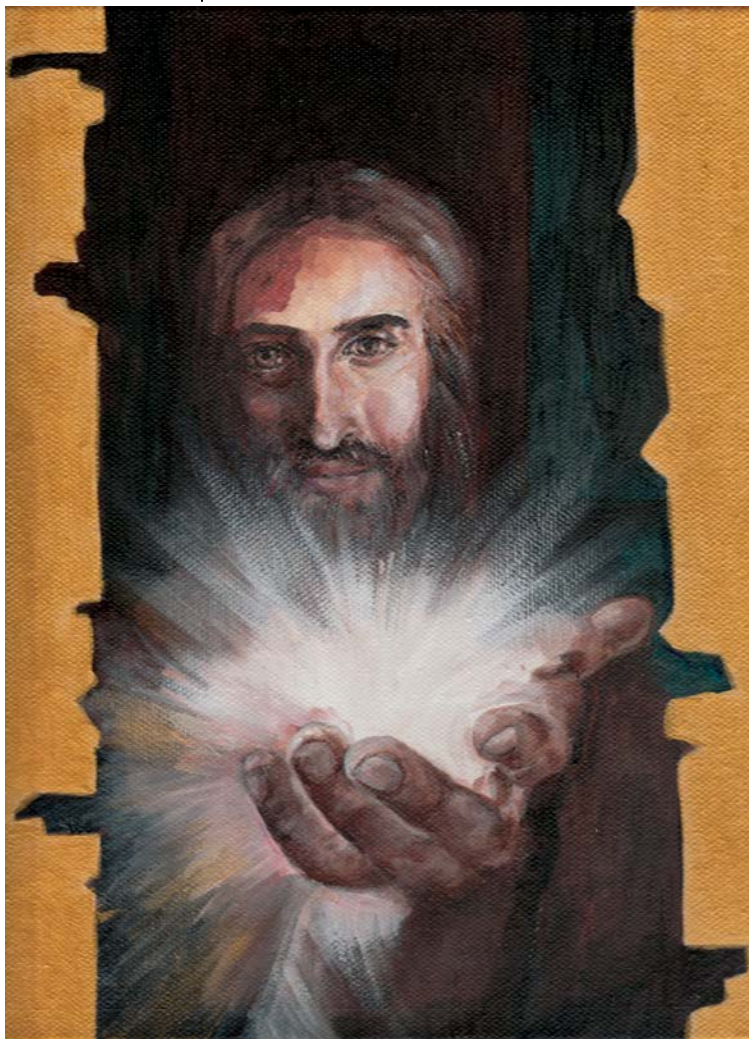

ich dáva. Prečo to tak je? Nieкто má šťastie, jeho si Boh vybral, to je naša predstava, že jednému dáva, druhému nedá. Človek si povie, prečo to jemu dá, a mne nie. Prečo, keď my sa modlíme, nič sa nestane a oni sa modlia a niečo sa stalo. Boh nie je ani zlomyseľný a nechce, aby sme boli v nejakom omyle. Pán Ježiš hovorí učeníkom: „Nič som pred vami neskryl, všetko som vám povedal, aj čo som od Otca počul.“ Svätý Pavol napríklad povie, že „nechcem bratia, aby ste nevedeli o duchovných daroch“, čiže svätý Pavol predpokladá, že je tu nejaká kapacita pôsobenia Ducha Svätého, o

ktorej ľudia potrebujú vedieť, aby neboli zbytočne pre svoju nevedomosť ukrátení o pôsobenie Ducha Svätého. To všetko napovedá, že Duch Svätý dáva. Dokonca svätý Jakub, keď hovorí o múdrosti, to je to isté, ten istý princíp pôsobenia Ducha Svätého, hovorí: „Chýba niekomu z vás múdrosť? Nech si ju prosí od Boha, ktorý dáva bez výčitky, ale nech si prosí s vierou.“ Dokonca povedal, že Boh nám chce veci dať, ale my musíme mať vieru, a nesmieme byť v pochybnostiach o ňom. Boh je múdry, tak ako my nie sme múdri, má poznanie, ktoré my nemáme, tak on dáva podľa jeho miery, ktorá je najspravodlivejšia, najúčinnnejšia, najprecíznejšia, čiže dáva aj podľa nejakých možností, možno reálnych, napríklad možno dáva aj podľa nejakej

situácie. Dary môžu byť aj situačné, napríklad podľa nejakej potreby, nieкто by veľmi chcel hovoriť niekomu o Ježišovi a je tam zrazu situácia, aby Boh mohol priviesť toho človeka k viere, môže zrazu dať nejaký dar poznania, ktorý toho človeka privedie k obráteniu, čiže tie dary dáva, ako chce. My musíme vedieť objaviť potreby, do ktorých vstupujeme s vierou a počítat' s tým, že potrebujeme Božiu pomoc. Boh dáva dary aj pre nejaký účel, ten účel je vždy správny, nie preto, aby nás povýšil, aby nás vo vlastných očiach alebo v očiach druhých urobil lepšími.

Ten účel je napríklad, čítal som vyjadrenie Francisa Mec Nutta, ktoré ma zarazilo, keď sa hovorilo o dare uzdravovania, mali sme často predstavu, že človek, ktorý sa modlí za uzdravenie, dostáva dar uzdravovania, a on tam hovoril, že dar uzdravovania nie je kvôli tomu, kto sa modlí, ale kvôli tomu, kto je chorý. Boh chce uzdraviť chorého, preto dáva svoj dar. Ten, kto sa modlí, je nástroj. Cieľom nie je, aby ten človek vyrástol - že je charizmatik. Je dobre, ak pochopíme ten účel. Boh dáva svoje dary pre nejaký účel – ten účel nie sme my – lebo sme charizmatici, ale potreby ľudí, ktorí majú byť spasení. To nám aj napovie, že musíme horliť trochu za spásu a uzdravenie iných ľudí.

Duch Svätý dáva dary aj podľa našej dispozície. Nakoľko sme schopní byť

nástrojom? Nakoľko sme schopní tie dary prijímať. Sú určite nejaké vnútorné dispozície, ktoré nám bránia, aby sme prijali Ducha Svätého, napríklad taká typická prekážka pre prijatie darov je nevieru. Keď ich nepoznáme, keď ich nechápeme a nechceme ich, ani im neveríme, že existujú, tak ich ani nemôžeme prijať. Samozrejme, my chceme prijímať dary Ducha, ale veľakrát neprichádzajú. Potrebujeme ich v nejakej situácii a zrazu akoby nie sú poruke. A vtedy prichádza naša reakcia – pochybnosti, prichádzajú naše vlastné odpovede, prečo to tak je, napríklad: „Asi to Boh nechce, asi to dá niekomu druhému,“ alebo: „Asi mám nejaký skrytý hriech, musím porozmýšľať, aký,“ alebo: „Nie som toho hoden, nie som dosť svätý.“ Predstavme si, že je človek, ktorý je chorý a Boh ho má

rád a nemá nikoho tam, len niekoho, kto nie je dokonalý. A ten nedokonalý človek povie: „Ja sa nebudem za neho modliť, pretože ja nie som dokonalý.“ A chorý kvôli tomu trpí. Keby som bol Boh, tak určite poviem: „Človeče, zobuť sa, iného tu nemám, tak sa snaž, chcem toho človeka uzdraviť!“ Ale Boh nie je ako ja. Boh je lepší ako ja. Keď ja mám súcit s chorým, tak Boh má ešte väčší súcit. Niekedy trpíme sklamaním, keď Duch Svätý nepôsobí tak, akoby sme chceli. Niekedy sme obeťou duchovného boja a satan nás zvalcuje nejakým neúspechom. Modlíme sa za chorých a oni umierajú a človek je veľmi sklamaný. Niekedy môžeme mať komplexy menejcennosti, možno sme ako deti neboli v škole najlepší, možno sme nevynikali, závideli sme iným. Potom, keď príde otvorenie Duchu Svätému, niekde z hĺbky sa vynorí tá neistota. V spoločenstvách sa často stretám so situáciou, že keď sa ľudia zdieľali o svoju skúsenosť, ako Duch Svätý pôsobí, zdá sa, že to vyvolá u niektorých sklamanie, bolestivú záviť. Niektorí sa chvália, ako cez neho Boh koná, a cezo mňa nekoná. Bolo cítiť napätie. Porovnávame sa s inými a chýba nám sloboda. Často sa stiahneme, keď vidíme iných, že sú lepší, potom nie sme dost aktívni, môže to byť aj prostredím, v ktorom sme vyrastali. Ak vyrastáme v prostredí, ktoré nás učí neslobode a nedocenenia vlastnej osoby, budeme menej otvorení charizmám.

Dá sa predpokladať, že darca dáva z vlastného rozhodnutia, a preto sa dary dajú prijať len slobodne. Ako náhle je v nás pocit nehodnosti – nie sme slobodní, nevieme prijať dar, povieme: „Ale to si nezaslúžim.“ Duch je Svätý a dary sú sväté, máme problém prijať sväté veci za nič. Niekedy máme problém prijať

odpustenie, ľudia nevedia, ako im Boh môže odpustiť. Taká typická diablova stratégia je, že ideme sa modliť a zrazu: „No, teraz sa modlíš, keď to potrebuješ, ale včera.“ A sme stopnutí. Modlil som sa za človeka, ktorý mal veľký problém a ja som veľmi potreboval slovo, aby sa to pohlo. A stále mi prichádzalo na um: „No veď ty potrebuješ moje slovo, len keď sa modlíš za niekoho, a keď si doma, nepotrebuješ ho.“ To mi chodilo myslou. Pochybujem o tom, že to bol Duch Svätý - on by mi to povedal možno v samote na modlitbe: „Musíš ma hľadať stále.“ Ale keď niekto zomiera na nejakú chorobu, Boh nezačne so mnou vyjednávať, že sa asi nikam nepohneme, lebo včera si sa so mnou nerozprával. Myslím, že Boh taký nie je.

Svätý Pavol hovorí v liste Korint'anom i Galaťanom o milosti a zákone. To je rovnaká téma. Treba sa k tomu vracieť. Galaťanom 3, 1-5 hovorí: „Nerozumní Galaťania, (ja si dám vždy do toho svoje meno, niekedy si dám nerozumní charizmatici,) kto vám počaril, veď vám bol pred očami zobrazený Ježiš Kristus ukrižovaný, a to by som sa rád od vás dozvedel, dostali ste Ducha zo skutkov podľa zákona alebo z poslušnosti viery?“ Odpoveď je jednoduchá. Nedostávame prejavy Ducha Svätého, pretože sme dobrí katolíci, ale preto že sme uverili tomu, že nám to Boh dal a vtedy to dostávame a sme dokonca prekvapení, nie sme lepší než iní. „Začali ste Duchom a teraz končíte telom?“ Dary sa nedajú prejaviť ako prejav tela – ľudskej sily a snaženia.

Pokračovanie v ďalšom čísle.

*Dušan Lukáč
Časť prednášky zo stretnutia vedúcich
spoločenstiev v Nitre 2017*

Kresťan ako človek nádeje

Kresťan - človek nádeje. Možno nás toto spojenie zaskočí. Nie preto, že by sme s ním nesúhlasili, ale preto, lebo sme naň akosi pozabudli. Na konci Biblie sa nachádza kniha, ktorú biblisti nazývajú Knihou nádeje. Je ňou Kniha zjavenia, Apokalypsa. Hoci to tak na prvý pohľad nemusí vyzerat', práve ona nám hovorí o tom, prečo môže kresťan neustále dúfať.

Zjavenie apoštola Jána

Ako prvý argument, o ktorom Apokalypsa hovorí, je Božia zvrchovanosť a múdre riadenie dejín. Boh si citlivo vedie každého jedného človeka, ktorý sa mu otvorí, a dovolí mu konať vo svojom živote. Ako opisujú listy jednotlivým cirkevným spoločenstvám, Boh vždy rozpoznáva naše dobré vlastnosti a snaženia, ale poukazuje aj na to, čo v našom živote nie je v poriadku, aby sme to napravili a žili plnohodnotným životom spolu s ním.

O tom, že Boh stále bdie nad celou Cirkvou a vedie si ju, hovorí aj symbol Syna človeka, ktorý v pravici drží sedem hviezd, symbol siedmich cirkevných spoločenstiev. Jazykom Apokalypsy to znamená celú Cirkev. Ježiš ju mocne drží vo svojej pravici a nedovolí jej, aby sa zakolísala.

Ako Sediaci na tróne je Boh skutočným pánom ľudských dejín. Nič, čo sa v histórii sveta udialo, nebolo bez jeho vedomia a riadenia, hoci úplne rešpektuje slobodu človeka.

Iným obrazom, dodávajúcim kresťanom nádej, sú otvorené dvere na nebi. Brána do neba

je otvorená, avšak Ján je pozvaný vystúpiť hore. Ježiš Kristus nám všetkým na Golgote otvoril bránu neba, prístup k Otcovi, avšak teraz je rad na nás, aby sme vystupovali z nášho pohodlia hore k Bohu tým, že sa budeme snažiť zachovávať to, čo nám prikázal, predovšetkým príkaz lásky k trojjedinému Bohu a k človeku.

Posolstvo Apokalypsy nie je mysliteľné bez postavy Krista - Baránka, ako zabitého, čo je symbolom jeho vykupiteľskej smrti a zmŕtvychvstania. Vďaka nej je On jediný schopný rozlomiť pečate a vysvetliť zmysel ľudských dejín, zatiaľ zahmlený pre ľudí. Práve On vedie spolu s vojskom svojich verných boj proti mocnostiam zla. Je zaujímavé, že skôr, ako sa boj začne, jeden anjel zvoláva všetko nebeské vtáctvo na zabité telá Kristových protivníkov. O tom, kto vyjde z boja ako víťaz, nikto nemá najmenších pochyb. Kristovmu vojsku prichádza pomoc z neba a Satan je vrhnutý do ohnivého jazera spolu so šelmou a falošným prorokom.

Ďalšie symboly sa týkajú Nového Jeruzalema, predobrazu intímneho vzťahu medzi Bohom a jeho ľudom. Božie prebývanie uprostred svojho ľudu je nádherným obrazom eucharistického Ježiša vo svätostánku, ktorý sa rozhodol byť s nami po všetky dni až do skončenia sveta. Živá voda, prameniaca z tejto sviatosti, je zas prameňom, ktorého prúd nás unáša do večného života s Bohom. Viditeľne z Ježišovho Srdca vytryskla na kríži z prebodnutého boku a Boží ľud sa ňou môže napájať pri každom liturgickom slávení. Stromom života je predovšetkým Kristov kríž,

ktorý nám nepretržite prináša spásu, ale svojím spôsobom aj Ježišova Matka Mária. Ona je tiež stromom, ktorý nám prináša spásu. Práve cez Máriu k nám prišla spása a práve Mária robí všetko pre to, aby svoje deti viedla k Ježišovi Kristovi, k našej spáse.

A tak sa kniha Apokalypsy mení z katastrofickej knihy na knihu kresťanskej nádeje, ktorá v skutočnosti nemá za cieľ predpovedať budúce veci, ale podať akýsi pohľad do ľudských dejín, poznačených prudkým bojom dobra a zla, hoci Víťaz je už istý. Apokalypsa poukazuje na cieľ kresťanského života, ktorým je osobný vzťah s osobným a milujúcim Bohom.

Môžeme sa sami seba spytovať: Ako ja žijem

Dve šelmy apokalypsy

kresťanskú nádej? Som radostným kresťanom, ktorý si uvedomuje, komu uveril a k čomu smeruje, alebo šírim okolo seba mrzutosť a hovorím len o ťažkej dobe? Nech nás Božie slovo vedie k poznaniu, že kresťan má byť skutočne človekom nádeje.

Peter Olas

Svätý kapucín

Kňaz, ktorý za 50 rokov nemal dovolenku ani jeden jediný deň. Obracal na vieru najateistickejších kritikov a iba v roku 1967 ho navštívilo asi pol druhá milióna ľudí. Deň čo deň sa s ním chceli zhovárať kardináli, biskupi, kňazi, laici, politici... Na jeho pohreb prišlo 160 000 ľudí. Zanechal závet pre svoje duchovné deti v slovách: „Milujte Pannu Máriu a vzbudzujte u druhých lásku k nej!“ Proces blahorečenia sa začal v marci 1983 a v roku 2002 pápež vyhlásil Pátra Pia za svätého. Pripomíname si 50. výročie smrti a 100. výročie stigmatizácie tohto vzácného kapucínskeho mnícha.

Páter Pio radil

• Každý človek sa musí naučiť otvárať sa Božiemu Duchu, aby sa ho dotýkal, obrusoval ho a vyhladzoval. Vtedy totiž pôsobí aj ako Lekár našich duší, lebo keď sú dobre obrúsené a vyhladené, dokážu sa zjednotiť s Božou vôľou. (...) Dajte si preto toto láskyplné a milé predsavzatie: buď zomriem alebo sa nechám vyliečiť. A pretože nechcete duchovne zahynúť, skúste sa nechať dokonale vyliečiť. Na to, aby ste boli zdravá, musíte chcieť znášať ošetrovanie a úpravy božského Lekára. Úpenlivo ho proste, aby vás ničoho neušetril, len nech vás zachráni.

• Sťažujete sa, že sa stále vracajú tie isté trápenia. Pozrite sa však, otče, čoho sa máte ľakať? Bojíte sa božského Remeselníka, ktorý takýmto spôsobom vybrusuje svoj majstrovský kus? Chceli by ste vyjsť z rúk takého vynikajúceho Umelca ako nedorobok? Predsa aj vy sám rád píšete len dokonalé slová! Smejem sa, nahlas sa smejem tomu, ako s vami Boh zaobchádza. Počúvajte ma, otče, len nestrácajte radosť, buďte pokojný a dovoľte Bohu robiť tak, ako sa jemu páči.

• Pokiaľ sa ti nedarí rozjímať, nevzdávaj sa svojich povinností. Ak je veľa rozptýlenia, nestrácaj odvahu, rozjímaj o trpezlivosti a ešte

tým získaš. Rozhodni sa prv o dĺžke svojho rozjímania a pokým neskončíš, svoje miesto neopúšťať, aj keby ťa mali ukrižovať... Prečo si robíš také starosti, že nemôžeš rozjímať, ako by si chcel? Rozjímanie je spôsob, ako sa povzniesť k Bohu, ale to nie je samo osebe cieľom. Jeho cieľom je láska k Bohu a k blížnemu. Miluj Boha z celej svojej duše, bez výhrad a miluj blížneho ako sama seba, a svoje rozjímanie splníš už spolovice.

• Ježiš nie je nikdy bez kríža, ale ani kríž nie je nikdy bez Ježiša.

- Nemusíte byť hodní, stačí byť len ochotní.
- Boh nikdy nedovolí, aby sa nám stalo niečo, čo nie je pre naše väčšie dobro.
- Boh nám vždy dá viac, než si zaslúžime.
- Slúžiť Pánovi smiechom.
- Hľadajú Boha v knihách, ale nachádzajú ho v modlitbe.

Päť pravidiel duchovného života

Veriacim, ktorých Páter Pio duchovne viedol, odporúčal dodržiavať päť pravidiel. Dôležitou označil týždennú svätú spoveď, povedal: „Spoveď je kúpeľom duše. Mali by ste k nej chodiť prinajmenšom raz v týždni. Nechcem, aby duše zostávali bez spovede dlhšie než týždeň. Prach sa hromadí dokonca aj v čistej a neobývanej izbe, a keď sa do nej po týždni vrátite, vidíte, že je nutné znovu utrieť prach.“ Odporúčal aj denné sväté prijímanie a tým, ktorí sa považujú za nehodných chodiť

k svätému prijímaniu, hovoril, že je to pravdou a nie sme hodní prijať takýto dar, avšak pristúpiť k Najsvätejšej sviatosti v stave smrteľného hriechu je jedna vec, a byť nehodným, vec iná. A hoci všetci sme nehodní, On nás pozýva, je to On, kto si to praje, preto ho treba prijať v pokore so skrúšeným srdcom plným lásky. To, aké dôležité je duchovné čítanie, potvrdzujú jeho slová: „Desí ma, aká škoda vzniká dušiam, ktoré zabúdajú na duchovné čítanie svätých kníh... Akú veľkú duchovnú moc

majú tie knihy, moc privádzať k premene a pomoc dokonca i pre svetských ľudí vydať sa na cestu dokonalosti!“ Keď Pátrovi Piovi zakázali vykonávať kňazskú činnosť, svoj voľný čas trávil čítaním kníh o katolíckej náuke, dejinách a duchovných veciach. Svetské noviny, ktoré mnohí radi čítajú, označil za „diablove evanjeliá“. Upozorňoval na dôležitosť každovečerného spytovania svedomia a dvakrát denne odporúčal tichú vnútornú modlitbu.

-aj-

Stres

Termín stres má dnes omnoho širšie použitie, označuje sa ním záťažová situácia alebo stav individua. Z psychologického hľadiska možno stres chápať ako stav nadmerného zaťaženia či ohrozenia. Podstatná je situácia, v ktorej sa človek ocitne. Podľa toho sa dajú definovať aj charakteristické znaky týchto momentov.

Medzi prvé znaky patrí neovplyvniteľnosť situácie - človek vníma situáciu s väčšou pravdepodobnosťou ako stresovú, keď ju považuje za neovplyvniteľnú. To, čo sa práve deje, sa nedá korigovať. Ďalším znakom je nepredvídateľnosť vzniku záťažovej situácie - neschopnosť a nemožnosť predvídať daný moment spôsobuje intenzitu stresu. Stresovo pôsobí aj kladenie si subjektívne neprimeraných nárokov, niekedy až na hranicu ľudskej možnosti, alebo výskyt neriešiteľných subjektívnych konfliktov. Stres zapríčiňuje aj vyrovnávanie sa s istou životnou zmenou, ktorá prichádza nečakane a náhle.

Na takéto a podobné situácie reagujeme postupne a dalo by sa povedať v istých fázach. Najprv si fakt stresu vedome priznáme, potom prichádza psychická obranná reakcia. (Tu môže dôjsť k silnému emocionálnemu prežívaniu). Po psychickej reakcii dochádza k fyziologickému prejavu. Tieto situácie môžu ohrozovať naše zdravie rôznymi chorobnými príznakmi alebo poruchami. V závislosti na type osobnosti a vonkajšej situácii môže mať emočná reakcia odlišnú kvalitu. Napríklad človek reaguje na stres pocitom napätia a obáv z neurčitého ohrozenia. Jedná sa o úzkostlivosť. Na druhej strane máme

V súčasnej dobe patrí k štandardnej výbave moderného človeka stres. Sme poznačení nadpriemernou aktivitou. Spoločnosť a tí druhí nás hodnotia podľa výkonu a tento fakt nás privádza k napätiu a záťaži.

tendenciu brániť sa proti stresovej situácii, ale formou afektívnu, až agresívnu. Súčasťou reakcií býva neraz i smútok, depresia alebo rezignácia bezmocnosti vo forme apatie. V záťažových situáciách sa zhoršuje aj úroveň logického uvažovania, pridávajú sa rušivé myšlienky a asociácie.

Veľmi dôležitým momentom je zvládnutie stresu. Vtedy hľadáme vhodnú stratégiu, ktorá by mohla zmierniť jeho účinky. Prirodzene sa aktivizujú psychické obranné mechanizmy. Zvládanie problému je vlastne riešenie problému. Lenže ak vznikne záťažová, teda problémová situácia, to ešte nemusí viesť k stresovej reakcii. Dôležitým momentom je správny pohľad na zmysel problému. C.G.Jung hovorí: „Od problému každý rád odvracia oči, ak je to možné, človek sa o nich nemá zmieniť, alebo je ešte lepšie ich popierať. Človek si praje predsa život jednoduchý, istý, bez problémov, a preto sú problémy tabu. Človek chce istoty, nie problémy, chce výsledky, a nie experimenty, nevidí pritom, že istoty môžu vzísť len z pochyb a výsledky z experimentov.“

Práve naša úzkostlivá snaha rýchleho vyriešenia a zbavenia sa problému nás môže viesť k stresu a ním ovplyvneným reakciám. Treba si však uvedomiť, že aj z pochybnej, možno náročnej a problémovej situácie sa môže zrodiť istota (tajuplná novosť).

Spomeňme si na niektoré problémové situácie v dejinách spásy a skúsme niekedy pozorovať reakcie aktérov. Každý pozná príbeh Jozefa a jeho bratov. V tomto príbehu sa neraz objavuje zložitá a značne problémová

situácia, ale reakcie zainteresovaných nie sú poznačené úzkostlivosťou, smútkom, depresiou alebo agresívnosťou. Jednoducho povedané, Jozef zbytočne nestresuje. Problém, ktorý prichádza sa pre neho stáva vstupnou bránou k novosti života. To isté by sme mohli povedať o Mojžišovej pozícii na púšti, alebo o Dávidovi a jeho problematickom vzťahu so Saulom. Všetci boli čímsi zaťažení, ohrození, prežívali náhle a nečakané udalosti, výrazné nepochopenie a odmietnutie, ale všetci cítili v týchto situáciách vedenie Božie.

Na prvý pohľad môže stresujúco pôsobiť aj situácia v nazaretskej synagóge. Po prečítaní z proroctva Izaiáša je Ježiš zosmiešnený, nepochopený, neprijatý, vyhnaný a odsúdený na smrť. Ani tu Ježiš neprepadne agresívnej protireakcii, ani depresii, rezignácii, nezlyháva v logickom úsudku, neprejavujú sa žiadne psychosomatické problémy. Ježiš prechádza pomedzi nich a odchádza. Ako je to možné?

V synagóge Ježiš hneď na začiatku hovorí: „Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným.“ Ježiša oslobodzuje od stresujúceho prejavu práve pomazanie Ducha. V jeho sile odchádza na iné miesta, aby hlásal evanjelium. Bez Ducha by sa to všetko skončilo nenávisťou, zatrpknutím a totálnym znechutením vôbec niekedy niekomu ohlasovať evanjelium.

Neskôr Ježiš zdôrazňuje úlohu Ducha aj v službe svojich apoštolov a učeníkov. „Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy,...“ (Jn 16,13) Ježiš vedel o budúcich situáciách a neľahkých problémoch. Vedel o budúcom odmietnutí, nepochopení, znevažovaní, neprijatí jeho nasledovníkov. Poznal riziko stresu, ktoré dnes ohrozuje. Vedel, že v takýchto okolnostiach budeme potrebovať mať jasno. Preto dáva prísľub, ktorý je svetlom do tmy, ako o tom hovorí sv. Bazil: „Duch Svätý, posväcujúca moc a zrozumiteľné svetlo, dáva zo svojej vôle každému rozumnému stvoreniu určitý druh jasu, aby mohli odhaliť pravdu.“ Sv. Cyril Jeruzalemský dodáva: „Duch Svätý prichádza s vnútram skutočného ochrancu. Prichádza

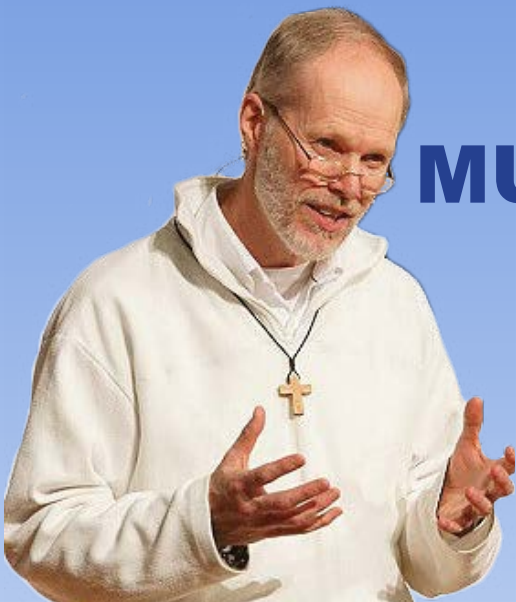
spasiť, liečiť, vyučovať, napomínať, posilovať, utešovať, osvecovať myseľ. A ako ten, kto sa doteraz nachádzal v tme, po náhlom pohľade na slnko vidí, to, čo predtým nevidel, pretože jeho telesný zrak je osvietený, tak aj ten, kto sa stal hodným prijať Ducha Svätého, vidí nadľudským spôsobom to, čo doteraz nevidel, lebo jeho duša je osvietená.“

Práve preto, aby sme pochopili a prenikli zmysel problémov, spoznali ich vo svetle pravdy, aby sme poodhalili tajomstvo ponúkajúcej sa novosti zašifrovanej v zložitosti života, práve do našej obzvlášť vystresovanej situácie zaznieva Kristova výzva: „Prijmite Ducha Svätého.“ (Jn 20,22)

*Juraj Pluta
foto: MT*

DAMIAN STAYNE

MUŽ ZÁZRAKOV

- rímsky katolík
- Veľká Británia
- zakladateľ charismatickej komunity Cor et Lumen Christi (Srdce a Svetlo Krista)
- komunita oficiálne schválená Svätým Otcom
- založená v roku 1990, tvoria ju manželské páry, kňazi a jednotlivci z viacerých národov

Cor et Lumen Christi deklaruje, že Najsvätejšia Trojica je autorom a pôvodcom všetkých kresťanských spoločenstiev. Boh, ktorý žije vo večnom božskom spoločenstve lásky a svetla, nás všetkých vyzýva, aby sme sa podobali Jemu a podelili sa o Jeho radosť.

Pôvod spoločenstva

Asi rok po obdržaní krstu v Duchu Svätom Damian Stayne cítil výzvu od Boha pre komunitu. Ako odpoveď počas pôstu z roku 1983 opustil svoju prácu a odcestoval do Paríža, aby navštívil niektoré z nových spoločenstiev, ktoré boli povolané do „Mesta svetla“. Jeho čas bol rozdelený medzi komunitu Emmanuel, obrovskú, väčšinou nerezidentnú charismatickú komunitu s dôrazom na adoráciu a poslanie a komunitu Jeruzalem - mníšsku komunitu, ktorej dôrazom bola modlitba,

Sv. Otec Ján Pavol II. a Damian Stayne, ktorý prijal požehnanie pre modlitbové spoločenstvo, ktoré sa stalo komunitou.

bohoslužba, krása a jednoduchosť. Obe komunity mali silnú eucharistickú oddanosť.

Damian bol veľmi zasiahnutý pobytom v Paríži a hlboko presvedčený, že Boh si želal „manželstvo“ medzi týmito dvomi prejavmi lásky k Nemu. Komunita, ktorá by mohla ponúknuť hlbokú modlitbu a bohoslužbu, ktoré sa nachádzajú v kláštornej a kontemplatívnej povolani a tiež sa zapojiť do misie a prijať dary, charizmy. Čoskoro po návrate do Londýna Damian v srdci vedel, že sa bude podieľať na založení novej komunity, ktorá žila toto manželstvo. Potom nasledovalo sedem a pol roka modlitby, pôstu a hľadania. To konečne prinieslo ovocie v októbri 1990 založením spoločenstva Cor et Lumen Christi (Srdce a Svetlo Krista).

Ak všetko dobre dopadne, privítame Damiana Stayna - muža s darom zázrakov, na Konferencii KCHO, ktorá sa uskutoční 31. augusta až 2. septembra 2018 v Mestskej športovej hale v Nitre.

Róbert Lauko,

preklad z www.coretlumenchristi.org

Darca je viac ako dar

Názov Spoločenstvo Obnovy v Duchu Svätom vystihuje charizmu spoločenstva, a aj to, že patria do Katolíckej charizmatickej obnovy, a to už vyše dvadsať rokov. V Topoľčanoch jeho členovia budovali dobré meno charizmatickej obnovy pod vedením Laury Cadrikovej, vtedy sa spoločenstvo volalo Plamienok. V terajšej podobe funguje šesť rokov, zmenil sa animátor, názov, prestáhovali sa do nemocničnej kaplnky v Topoľčanoch a začali s otvorenými chválami. Ovocím bolo, že ich začali registrovať, a hoci nerobili reklamu spoločenstvu, ľudia prichádzali, a niektorí aj zostali. Stálych členov, ktorí sú zapojení do služby v spoločenstve, je dvanásť. Okrem toho navštevuje spoločenstvo, či už pravidelne alebo len sporadicky, asi dvadsať ľudí. Vedúcim spoločenstva je..., no priali by sme si, aby to bol Duch Svätý. A animátorom spoločenstva je Miroslav Trník.

Ako ste prijímaní vo farnosti? Zapájate sa do života farnosti?

Miroslav: Ďakujeme Pánovi za milostivý dar, nášho pána dekana Mariána Dragúňa, ktorý nám prejavil dôveru a jemu asi najviac záležalo na tom, aby sme spolupracovali ako spoločenstvá, dokonca vyhlásil Rok spoločenstiev vo farnosti. Jeho iniciatíva nám veľmi pomohla ku spolupráci. Dovolil nám zapojiť sa do prípravy birmovancov, podporuje farské chvály, ktoré sú raz mesačne a kde sú zapojené všetky spoločenstvá. Ako spoločenstvo slúžime upratovaním farského kostola, na sviatok Božieho tela zdobíme oltárik. Niektorí členovia spoločenstva spolupracujú s komunitou sv. Egídia, ktorá sa stará o bezdomovcov v Topoľčanoch, alebo slúžia lektorskou službou pri svätých omšiach. Zapojili sme sa aj do medzidenominačných modlitieb za mesto Topoľčany, ktoré sa konajú raz mesačne spolu s Apoštolskou cirkvou a Evanjelickou cirkvou.

Často vidíme členov vášho spoločenstva na podujatiach

Obnovy slúžiť modlitbou a spevom chvál. Máte konkrétnu službu ako spoločenstvo?

Miroslav: Úlohou spoločenstva je objaviť dary, ktoré Pán daroval svojim deťom, používať ich správnym spôsobom a týmito darmi slúžiť, preto sa snažíme pozvať do služby každého, kto bol obnovený Duchom Svätým, či už na seminári, nejakom kurze alebo súkromne. Máme pomerne veľa členov, každý je iný, jedinečný originál a Boh nás obdaril nádhernými darmi. Slúžime chválami, prorokovaním, rozlišovaním, modlitbou príhovoru a vyučovaním. Niektorí členovia sa pripravujú na modlitbu za vnútorné uzdravenie a oslobodenie. Ale prioritou je aj tak vzťah s Pánom. Darca je viac ako dar.

Čo mi dáva spoločenstvo?

Silvia: V spoločenstve sa cítim veľmi dobre, teším sa na každé stretnutie. Spoločenstvo mi dáva pocit spolupatričnosti, umožňuje mi rásť vo viere, vyučuje ma cez poučenia na konkrétne témy, pripravované jednotlivými členmi, môžem z celého srdca chváliť Pána

spolu s mojimi bratmi a sestrami, prežívať spoločne radosť z Božej prítomnosti. Pri vzájomnom zdieľaní sa dozvedáme, čo Boh koná konkrétne v našich životoch, čo upevňuje moju dôveru v Neho. A tiež tu zažívam aj radosť zo vzájomného prijatia, modlitby, konkrétnej pomoci, tak potrebného povzbudení, úprimných stískov rúk. Kde sú dvaja, traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi - Áno, cítim tú Božiu uzdravujúcu prítomnosť, ktorá sa nedá opísať slovami. Ďakujem Pánovi, že ma priviedol do tohto spoločenstva, ďakujem za každého jedného človeka, za každú charizmu Ducha Svätého.

Janka: Pociť a vedomie, že niekam patrím, prijatie, priateľov, čo v núdzi podržia, vypočujú, pomôžu. Modlíme sa za seba a za rôzne úmysly, ktoré sú vypočuté, zažívame veselosť, chodíme na rôzne akcie, semináre... V charizmatickom spoločenstve sa vďaka Duchu Svätému prejavujú rôzne charizmy, o ktorých sa môžeme dočítať vo Svätom písme, a tu na chválach sa človek cíti ako v nebi, kde sa rozozvučia, poprepájajú a spolu vytvoria celok. Nakoniec, sme napojení na Pána, a toto "spojenie" je také úžasné, že sa nedá opísať slovami... Skrátka, treba to zažiť.

Pavol a Zuzana Fedorovi: Odvahu kráčať ďalej, radosť zo života a spoločný čas na chválenie Boha.

Ako mi Boh zmenil život?

Silvia: Boh mení moje srdce, uzdravuje moju dušu, rany po mojich hriechoch, pomáha mi prijať seba i druhých, žiť naplno, milovať, odpúšťať i prosieť o odpustenie, obetovať sa a čo sa nedá zmeniť, tak dáva silu prijať a odovzdávať Jemu ako surovinu k premeneniu. Dáva zmysel celému môjmu životu. Boh zmenil moju domácnosť na oázu pokoja, lásky, vzájomnej pomoci, úcty, radosti. Uzdravuje moje vzťahy. Boh mi posiela cez modlitbu každý deň akoby svoje „Božie pilulky“ - pilulka pokoja, radosti, odovzdanosti, nádeje, svetla, odpustenia, učí ma pozeráť sa okolo seba cez „okuliare lásky a porozumenia“. Som si vedomá toho, že bez Božej pomoci nedokážem zvládnuť svoj život.

Janka: Boh mi veľmi zmenil život. Postupne mi mení zmýšľanie, srdce, uzdravuje ma, učí ma mnohým veciam... Z ustráchaného dievčatka sa postupne stáva sebavedomá žena, ktorá nemá problém komunikovať aj s mužmi, nerada som bola stredobodom pozornosti, a teraz s tým nemám problém. Mávala

som problém s autoritami... Nebojím sa ísť do neznáma bojovať na duchovnom poli. Chcela som sa niečo učiť, ale nevedela som, čo a učím sa spoznávať Boha, Jeho zákony, pravidlá, zmýšľanie, učí ma pochopiť mnohé veci aj po psychologickkej stránke, nebyť povrchnou v zmýšľaní, ale ísť do hĺbky srdca... To je to, čo som sa mala v živote učiť a napĺňa ma to. Boh je studnicou nevyčerpatelných múdrostí.

Pavol a Zuzana Fedorovi: Oslobodil a uzdravil našu rodinu, môžeme teraz žiť normálny rodinný život plný radosti, lásky a viery, že Boh je s nami, pomáha nám a môžeme to vidieť.

Čo považujete za najväčší zázrak, ktorý ste zažili v spoločenstve?

Miroslav: Asi najväčší zázrak je to, že spoločenstvo ešte stále funguje. Toľko rôznych ľudí, vyrastajúcich v rôznych podmienkach, aj veľmi zranených a poviazaných ťažkými klamstvami o sebe, o Bohu a prežívaní viery. Ľudskými silami by sa to nedalo udržať.

Uzdravujúca láska Ducha Svätého, moc Ježišovej smrti a zmŕtvychvstania a nekonečné milosrdenstvo Nebeského Ocka, toto je to, čo dáva život nášmu spoločenstvu.

Vedeli by ste poradiť spoločenstvám, ktoré možno stagnujú, na čo si dať pozor, čo robiť a čo nerobiť, aby spoločenstvo rástlo v počte a v Duchu?

Miroslav: Ešte sme mladé spoločenstvo a učíme sa ako fungovať. Prioritou však je, že sa nechceme „zakolať“. Nekopírovať niekoho, alebo nejst' podľa nejakej formy, striedame sa pri vedení chvál a vyučovaní, každý prináša do spoločenstva originalitu svojich darov a schopností. A snažíme sa budovať vzťah s Bohom, je to hlavne o vzťahu s Bohom, o vďačnosti, chvále, klaňaní sa, uctievaní a počúvaní Pána pánov a Kráľa kráľov, ktorý za nás obetoval svojho jediného Syna a daroval nám Ducha Svätého, ktorý nás uschopňuje byť Jeho deťmi.

*Andrea Teplanová
foto: archív MT*

svedectvo

„Lebo on je prorok a bude za teba orodovať, aby si zostal nažive.“

Gn 20, 7

Po predchádzajúcich troch ťažkých pôrodoch som mala veľmi poškodenú maternicu a lekári mi neodporúčali otehotnieť, pretože by to bolo veľmi nebezpečné pre mňa i dieťa, vraj by sme to neprežili. Ja som však otehotnela a dieťaťu hrozila smrť. Nedávali mu žiadnu šancu narodiť sa i ja som bola v ohrození. Blanka mi poradila napísať list stigmatizovanému pátrovi Piovi do Talianska, ktorý už toľko zázrakov vyprosil u Boha. „Napiš mu, pomôže ti,“ hovorila mi. Napísala som list a poprosila ho o modlitbu, aby sa dieťa aspoň narodilo, nech ho pokrstíme a potom, ak má zomrieť, nech zomrie a ja tiež, ako bude chcieť Boh. Len, aby ho pokrstili. List som poslala na našej pošte v Alekšinciach. Páter musel odpísať ešte pred jeho doručením,

pretože odpoveď z Talianska prišla neuveriteľne rýchlo, skôr, ako mohol byť list tam. Niektorí vraveli, že páter Pio sa rozpráva so svojim strážnym anjelom a ten mu hovorí, kto mu čo píše a on odpovedá vopred. V obálke zo San Giovanni Rotondo bol česky napísaný list, podpísaný pátrom Piom, a jeho fotografia s podpisom. V liste bolo uistenie, že sa nemám báť, chlapec sa narodí zdravý a budeme

v poriadku. Vtedy sme netušili, či budeme mať chlapca alebo dievča. A naozaj sa narodil chlapec Petrik a už päťdesiat rokov od vtedy sme v poriadku a zdraví.

Anna

**...LEBO SVOJIM
ANJELOM DÁ
PRÍKAZ O TEBE,
ABY ŤA STRÁŽILI
NA VŠETKÝCH
TVOJICH
CESTÁCH.
Ž 91,11**

Keď som mala šesť rokov, posledný rok v škôlke som chodila na plávanie. Najprv sme mali rozcvičku v detskom bazéne, potom chvíľu šantenia vo vode a na záver sa išlo do plaveckého bazéna, kde sme si skúšali, čo sme sa naučili. Ja a moja kamarátka sme sa vždy dostali len k druhému bodu. Plávanie nám nešlo, ale bavilo nás spolu sa hrať vo vode. Keď ostatní išli do druhého bazéna, my dve sme zostávali v malom.

Raz táto kamarátka neprišla. S ostatnými spolužiakmi sme sa naháňali vo vode, no počas hry ma jeden chlapec udrel plávacou doskou a ja som sa zošmykla pod vodu. Snažila som sa vyskočiť hore, ale nešlo to. Voda sa mi zdala byť ťažká a nohy sa mi na dne bazéna pri každom pokuse postaviť šmykli. Zadržiavať dych som už nevládala, a tak som to vzdala. Ostala som sedieť na dne bazéna a čakala, že si ma niekto všimne. Pozerala som pred seba, „dýchala“ vodu, a postupne sa mi to začínalo páčiť. Započúvala som sa do šumu vody, tlmených hlasov detí a našich vychovávateľiek a rozmyšľala nad tým, prečo nám kážu, aby sme pod vodou nedýchali. Veď ono sa to dá! Zdalo sa mi to krásne, hoci som vedela, že sa topím.

Vtom som počula za mojím chrptom zašpliechať vodu, niečie ruky ma chytili pod pazuchy a vytiahli spod hladiny. Postavili ma späť do bazéna. Utrla som si oči a nadýchla

sa. Nadýchla som sa. Prišlo mi to divné, aj v rozprávkach som videla, že keď sa niekto topí, alebo je dlhšie pod vodou a vytiahnu ho, začne kašľať a vyplúvať vodu. Ja som vodu dýchala a jediné, čo mi potom vadilo, bolo, že som ju mala v očiach. Otočila som sa a chcela sa pozrieť na môjho záchrancu, no nikto za mnou nebol. Začala som sa otáčať a hľadala som toho, kto je pri mne najbližšie, no nikto pri mne nebol. Ostatné deti sa za ten čas presunuli do vedľajšieho bazéna, s nimi bola aj plavčíčka. Vychovávateľky sa rozprávali na lavičke pri dverách. Keď som sa na ne pozrela, len sa na mňa usmiali. Boli zvyknuté, že v tom bazéne bývam sama a vo výhlade na mňa im predtým zavádzala šmykľavka do vody, takže si nič nevšimli.

Moja prvá a jediná myšlienka bola, že ma zachránil anjel. Každý večer sme sa s rodičmi modlievali a medzi inými modlitbami nechýbala ani modlitbička k anjelovi strážnemu, v ktorej som ho každý deň prosila, aby ma ochraňoval. Mala som v tom jasno - bol to on.

Mala som veľkú chuť povedať to každému, koho som stretla, no bála som sa, že si bude

myslieť, že som blázon. Keď som prišla domov, išla som za mamou so slovami: "Maminka, vieš ako je pod vodou krásne? Dá sa tam aj dýchať!" Po týchto slovách ma na plávanie už nepustila a ja som ľutovala, že som jej vôbec niečo povedala.

Po niekoľkých rokoch sme sa o tom spolu rozprávali. Znovu som sa hlásila na plavecký kurz a nejako na to prišla reč. Tentokrát som jej povedala celý príbeh. A ona si nemyslela, že som blázon. Povedala, že dva mesiace pred tým, ako sa to stalo, sa jej snívala nočná mora. Videla ma bezvládne plávať utopenú na vodnej hladine. Ústa fialové a celá som modrala.. Hneď ráno sa za ten sen pomodlila, aby sa mi nič také

nestalo. Neskôr na to zabudla. V deň, keď sa mi toto stalo, môj brat, bábätko, tuho zaspal v čase, kedy nikdy nezvykol. Mama cítila, že sa má ísť modliť, kľakla si v obývačke pod kríž a modlila sa v jazykoch. Bolelo ju srdce a po lícach jej stekali slzy. Nikdy tak nekričala na Boha, hoci netušila, za čo sa modlí. Keď som sa vrátila zo škôlky a naznačila jej, čo sa stalo, celá strpla. Zistila, že presne v čase, keď sa modlila, ja som sa topila. A Boh poslal anjela, aby mi zachránil život.

Mária T.
foto: MT

Manželia v komunite

Sme manželia pätnásť rokov a máme tri deti, dvoch chlapcov a jedno dievča. Posledných deväť rokov bývame v Anglicku. Študovali sme na Fakulte chemickej a potravinárskej technológie. Ja som viedol chemické stretko (spoločenstvo) v Quo Vadis, kam neskôr prišla aj Miška. Prešli sme päťmesačnými Ignaciánskymi duchovnými cvičeniami v nekaždodennom živote a skúsili sme aj trojdňové aj týždňové duchovné cvičenia v Prešove a v Ivanke pri Dunaji. Modlitba a rozjímanie nad Svätým písmom sa stali súčasťou nášho života. Aj po svadbe ostal Pán na prvom mieste. Každoročne sme išli na týždňové duchovné cvičenia, a pokiaľ sa dalo, chodili sme denne na svätú omšu.

Mali sme desiate výročie sobáša a od Mišky som dostal netradičný darček - v tom čase sme už bývali v Anglicku a mali dve deti. Bola to vikendová konferencia s názvom Škola uzdravovania,

organizovaná komunitou Cor et Lumen Christi. Miška už poslala registráciu a ja som dostal v obálke len leták. Nevedel som, ako mám reagovať, lebo mi bolo jasné, že to bude niečo charizmatické a charizmatici mi blízki neboli. Tak som sa jej jemne spýtal, či tých desať rokov manželstva so mnou bolo takých zlých, a že ja tam ruky hore zdvíhať nebudem. Miška mala dobrý úmysel. Chcela, aby som mal čas pre seba s Pánom a aby som si oddýchol. Na programe bola svätá omša a adorácia, tak som vedel, že by to nemalo byť niečo "uletené". V každom prípade Škola uzdravovania bol "hrozivý" názov a nevedel som, čo mám čakať.

Kým prišiel čas konferencie, situácia v našej rodine sa dramaticky zhoršila. Miška po druhom pôrode tri mesiace silno krvácala, lekári pridávali nové lieky a zvyšovali dávky. Týždeň pred konferenciou bola na ultrazvukovom vyšetrení. Hneď na druhý deň mala urýchlené stretnutie u špecialistu a na ďalší deň jej robili biopsiu, lebo jej v maternici narástlo niečo, čo by tam nemalo byť. Snažili sa nás upokojiť, nech nemyslíme na najhoršie, že to nemusí byť rakovina, ale všetci boli v takom zhone, že sme nevedeli byť pokojní a nemyslieť na najhoršie.

Prišiel piatok večer, prvý deň konferencie, a ani som nemal chuť tam ísť. Miška však nástojila, aby som šiel. Večerná prednáška, ktorú mal Damian Stayne bola o Duchu Svätom, svätých, biblickom základe daru uzdravovania, takže po počiatočnej nedôvere som sa upokojil a bolo mi jasné, že som na "katolíckej pôde". Po prednáške

som išiel za ním a poprosil ho, či by sa mohol pomodliť za moju ženu. Povedal, nech príde na druhý

deň večer, že budú modlitby za uzdravenie a Pán koná v tom čase veľa zázrakov.

A tak, keď som večer prišiel domov, povedal som Miške, že sa zmenil plán a na druhý deň ide ona. Hoci v tom čase rozumela po anglicky len málo, aj tak som ju prehovoril a odviezol na celú sobotu. Povedzme to tak, že cez deň to prežila. Veľa nerozumela, ale hlavne bola v strese, že ak ju niekto osloví, ako mu odpovie. Večer, počas modlitieb, videla niektoré veľké uzdravenia. Vyzeralo, že si to nakoniec aj užila, ale nič špeciálne sa jej nestalo, dokonca sa nikto ani za ňu nemodlil. Na druhý deň, v nedeľu ráno, jej krvácanie prestalo a následne sono potvrdilo, že v maternici nič nie je. Inými slovami to, z čoho robili biopsiu 3 dni pred konferenciou, tam už nie je!

Keď sme potom zisťovali o komunite viac, zistili sme, že je to kontemplatívno-charizmatická komunita, ktorej centrom je Eucharistia. Aj ďalej sme chodili na ich víkendovky a naša túžba žiť bližšie s Pánom v službe druhým sa v nás neustále prehľbovala. Tak sme sa rozhodli priblížiť viac a svoje prvé jednoročné sľuby sme zložili v apríli 2017. Svedkami pri našich sľuboch boli Charles a Sue Whiteheadovci, ktorí počas tejto päťročnej cesty stáli pri nás a pomohli zjednotiť našu lásku k Eucharistii s Duchom Svätým. Naším vonkajším prejavom odovzdania sa Pánovi, hoci to komunita nevyžaduje, bolo rozhodnutie nosiť komunitný habit (biely vrchnýdiel, modrý spodný diel obľčenia a drevený kríž) stále, a nielen na komunitných aktivitách. Našou pohnútkou bola túžba po jednoduchom živote a spolucítenie s chudobnými, ktorí neraz nemajú možnosť výberu oblečenia. Na druhý deň sme poslali všetko naše oblečenie na Slovensko chudobným a nechali sme si len biele a modré.

Biela ako symbol nového života v Kristovi a modrá ako živá voda, ktorou je Duch Svätý.

Drahoš Slíž, foto DS

Počas celoslovenského stretnutia vedúcich spoločenstiev v Nitre v bloku otázok a odpovedí odpovedali Mons. Peter Brodek a Vdp. Dušan Lukáč.

Rady spoločenstvám

Niekedy v rámci modlitby príhovoru aj v spoločenstve nám povedia, aby sme otvorili Písmo. Musím to urobiť, aj keď to tak necítim?

Dušan Lukáč: Otváranie písma je úžasná vec, ako sa dotknúť pravdy, ale veľakrát sa stane, že otvoríte Písmo a nie je tam nič, čo by vás oslovilo. Je to normálne, netreba to brať ako metódu, ktorá musí byť alebo program, ktorý v spoločenstve musí fungovať, to sa má robiť spontánne, a ešte aj vtedy je to potrebné rozlíšiť. Človek by mal cítiť, že keď Písmo otvorí, je tam to, čo potreboval počuť. A keď to necíti, zatvoríme. Niekedy si otvoríte aj poznámky, zatvoríte, otvoríte znovu a zase poznámky.

Peter Brodek: Ešte je možno treba rozlíšiť, keď ide o modlitbu, napríklad, keď máme spoločné chvály a niekto má v sebe podnet, aby otvoril Písmo, tak ho otvorí a možno nájde text, ktorý sa zdá, že je pre spoločenstvo, tak ho prečíta. Ale to sa deje len vtedy, keď mám k tomu vnútorné pobádanie. Ale je možné mať klasické stretnutie malého spoločenstva, ktoré sa pravidelne stretáva – raz za týždeň alebo raz za dva týždne, majú nejaký interval, je to naša malá rodina, v ktorej sa stretávame, a v ktorej sa chceme aj formovať Božím slovom. Vtedy v rámci programu stretnutia prijímame aj Božie slovo, ktoré môže byť aj dopredu pripravené. Napríklad vedúci toho stretnutia si pripraví text z Božieho slova, o ktorom by bolo vhodné, aby sa spolu dnes porozprávali, rozjímali, alebo môže byť prijaté tiež spontánnym spôsobom, tam, kde sa otvorí. Toto je typ stretnutia, ktoré nazvem formačné, niečo, čo patrí

do obsahu nášho stretnutia. Vtedy to Slovo tam má význam, hľadáme ho, aby nám Pán aj cez to slovo pomohol dnes formovať nás všetkých, čiže nevnímam to Slovo v kontexte, že teraz prišlo Pánovo vnuknutie a toto slovo nám teraz adresuje, ale vnímam ho tak ako napríklad liturgiu dňa, že dnes máme toto evanjelium, to si chcem na dnešný deň rozjímať, pretože nás formuje pre dnešný deň, a to je ten rozdiel.

Pri modlitbe príhovoru sa dostávame do situácie, kedy sme otvorení voči Pánovi, tomu, čo nám on chce pre tohto človeka povedať, ak chce cez Božie slovo a vtedy prichádza milosť vnútornej spontánnosti, tam sa nepripravuje slovo dopredu - to je umelé. Pri modlitbe za niekoho, ak sa Pán chce dotknúť toho človeka cez Slovo a mám to vnuknutie, že ho mám otvoriť, alebo mám súradnice, ktoré mám prečítať, alebo mám vyslovene text, ktorý mi už prichádza na um, ktorý poznám a je mi známy, môžem ho len reprodukovať, možno nie celkom presne, ale približne, ako ho poznám z Písma, tak to vyslovujem, ale to je pre posilnenie, pre vplyv Ducha na toho človeka.

Ak vedúci spoločenstva - koordinátor nariadi, že musíme niekam ísť, hoci pre nás je to problém, musíme ho počúvať?

Peter Brodek: Celá Katolícka charizmatická obnova nefunguje na báze hierarchie, to znamená, nemá ani zakladateľa a nemá ani človeka, ktorý by bol hierarchicky ustanovený riadiť Katolícku charizmatickú obnovu. Keď máme v rámci celého sveta prezidenta ICCRS, to je služobná pozícia, keď máme v rámci Slovenska koordinátora, to je len pozícia toho, kto slúži

všetkým, on nenariaduje, neurčuje, neusmerňuje v tom smere, že všetci ho musia poslúchať, a toto stanovisko sa presúva aj do miestnych spoločenstiev. Vedúci spoločenstva je služobná úloha, on slúži všetkým, a ak je nejaká pozícia, výzva - ideme niečo robiť, môžeme ísť niekde poslúžiť, on to vždy predkladá: „O toto nás žiadajú, ak bude niekto chcieť ísť, nech sa páči, prihláste sa.“ Nikdy nenariaduje, to nie sú riadiace funkcie, ktoré majú požívať najvyššiu autoritu KCHO, to je služobný rozmer. Keď tvoríme Radu KCHO, všetci sú si tam rovní, každý hlas je rovný, nikto nie je predstavený a druhý podriadený, všetci sú si rovní, ale koor-

dinácia, činnosti služby, to je úloha Rady, aby sa veci mohli uskutočniť. Keď sa bude pripravovať konferencia, rada musí povedať hlavné smerovanie, ale nie je to orgán, ktorý nariadil, že to bude tak alebo onak. Do istej miery je každé spoločenstvo autonómne a ten, kto vedie spoločenstvo, má len úlohu služobnú. Samotná ICCRS je organizácia, ktorá ponúka službu spoločenstvám KCHO, odtiaľ nevychádzajú žiadne nariadenia, vždy len pozvania.

Lukáč: Ja nie som koordinátorom Obnovy, ale Rady pre Obnovu, mám koordinovať tých, ktorí sú v Rade KCHO.

-aj-

veselé príbehy s pátrom Piom

Raz ráno istá žena zverila v myšlienkach svoju dcérku Pátrovi Piovi a išla na svätú omšu. Pri návrate domov bola veľmi prekvapená, že dievčatko líže cukrík. Keď sa jej spýtala, odkiaľ ho má, ukázalo radostne na portrét Pátra Pia - obraz, ktorý mala zavesený nad postieľkou, v ktorej bola. Žena išla neskôr na spoveď k duchovnému otcovi, po udelení rozhrešenia mu bezprostredne pobožkala ruku a Páter sa so smiechom opýtal: „Aj vy chcete cukrík?“

Muž išiel do San Giovanni Rotondo, túžil sa stretnúť s Pátrom Piom. Ale nepodarilo sa mu to, lebo tam bolo veľa ľudí a nedostal sa na rad. Smutne sa vracal domov, a keď odchádzal z kláštora, zacítil nádhernú vôňu, ktorá pochádzala z kapucínových stigiem.

Po čase cítil rovnakú vôňu, keď išiel cez hory. Na chvíľu zastal a vdychoval sladkú vôňu, vtom si všimol, že stojí nad priepašťou, a keby ho vôňa nezadržala, pokračoval by vpred.

Rozhodol sa ísť do San Giovanni Rotondo poďakovať Pátrovi Piovi za záchranu. Keď prišiel do kláštora, Páter, ktorý ho nikdy predtým nevidel, mu s úsmevom povedal: „Syn môj, dávajte pozor, kam šliapete.“

Jedna veriaci sa každý večer kľakla pred obraz Pátra Pia a zverila svoje deti do jeho starostlivosti. Tak to opakovala po dobu troch rokov, pokým sa jej nenaskytla príležitosť ísť do San Giovanni Rotondo. Keď sa stretla s Pátrom Piom, povedala: „Otče, zverujem vám svoje malé deti.“ Páter jej odpovedal: „Viem, dcéra moja, už tri roky mi to neustále hovoríš.“

Obdivovateľka Pátra Pia sa každý deň na kolenách pred jeho obrazom modlila a prosila o požehnanie. Jej manžel, tiež veriaci, to považoval za prehnané a smial sa z toho. Raz spoločne navštívili Pátra Pia. Manžel mu povedal: „Páter Pio, moja manželka vás každý večer prosí o požehnanie.“ Páter mu odpovedal: „A ja dobre viem, že ty sa z toho stále smeješ.“

Zlé svedomie trápilo ženu, ktorá si myslela, že spáchala hriech chamtivosti, keď zjedla dve figy - zdalo sa jej, že to bolo príliš. Čím skôr sa chcela vyspovedať. Išla do San Giovanni Rotondo. Keď sa pri spovedi vyznala, povedala: „Páter, ešte som zabudla na hriech, ktorý by mohol byť vážny.“ Páter jej povedal: „Netráp sa, to hryzenie dvoch fig nestojí za to.“

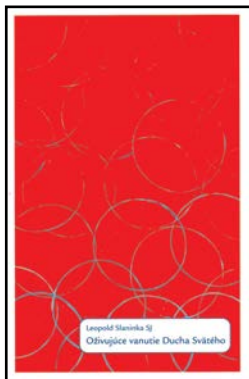

chariknižnica

Oživujúce vanutie Ducha Svätého Leopold Slaninka SJ

Autor knihy je kňazom, klinickým psychológom aj žurnalistom. Prináša svedectvá mnohých, ktorí zažili charizmatické pôsobenie Ducha Svätého vo svojom živote. Zároveň načrtol historický prehľad nového vylitia Ducha Svätého v moderných časoch a stručné dejiny Obnovy v Duchu Svätom.

Božia vôľa - bludisko alebo cesta Veronika Katarína Barátová

Knihu, odpovedajúcu na jednu z najčastejších problémov veriaceho človeka - hľadanie Božej vôle, napísala Veronika Katarína Barátová z Komunity Blahoslavenstiev. Ponúka odpovede na typické otázky: Má Boh pre nás určený plán, s kým máme prežiť život? Ak Boh nespôsobuje utrpenie, prečo ho dopúšťa? Čo ak sa pomýlime a Božiu vôľu nerozpoznáme? A prakticky nám kniha pomáha, ako spoznávať Božiu vôľu v našom živote.

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou alebo telefonicky na čísle 0911 958 334

Stretnutie spoločenstiev a priateľov Obnovy v Duchu Svätom

TRENČÍN

**Kostol sv. Františka Xaverského
20. október 2018**

Ďalšie informácie
bernatkova.maria@gmail.com
0903 585 586

SEMINÁRE P. ELIASA VELLU, OFM CONV. 2018

V kňazskom seminári, Nitra

6. – 10. júla „Vnútorne uzdravenie“

Nikoho netreba presvedčať, že všetci potrebujeme uzdravenie, a to v mnohých oblastiach života. Možno ste si nikdy neuvedomili, že vaše súčasné postoje a reakcie majú svoje korene v zranení z minulosti: dávnej i nedávnej. Cieľom seminára je dotknúť sa zranených oblastí a dať ich Ježišovi uzdraviť.

11. – 15. júla „Posolstvá P. Márie“

Na otázku „Prečo sa Panna Mária stále zjavuje, a hovorí niektoré veci, ktoré už predtým povedala vo Fatime v Lurdoch?“, odpovedala vizionárka z Medžugoria: „A plňte v živote to, čo bolo povedané vo Fatime a v Lurdoch?“ Seminár je zameraný na správnu úctu k P. Márii, hlbšie pochopenie posolstiev a ich správne uvedenie do života, aby boli pomocou pre náš osobný život aj pre Cirkev.

Kontakt: seminare.ev@gmail.com, 0905 335 854

KATOLICKÁ CHARIZMATICKÁ OBNOVA SLOVENSKA

Rožňava: Vdp. Lukáč Dušan (koordinátor), 0903 635 996, lukacd@psg.sk; **Lőrincová Mária**, 0904 549 333, 1mlorincova@gmail.com
Bratislava: Ferancová Elena (zástupca koordinátora), 0905 335 854, seminare.ev@gmail.com
Trnava: Vdp. Gubala Anton, 0905 512 749, franton48@seznam.cz; **Uhlik Štefan**, 0918 558 382, stefanuhlik@caridi.sk
Nitra: Bernátková Mária, 0903 585 586, bernatkova.maria@gmail.com; **Krekánová Oľga**, 0911 958 334, krekanovao@gmail.com
Košice: Slávik Peter, 0908 989 538, peter.sl@centrum.sk; **Klímó František**, 0907 534 970, fklimo@yahoo.com
Banská Bystrica: Vdp. Kocian Václav, 0903 571 499, vacko13@gmail.com; **Nemcová Viera**, 0910 978 956, vierka.jas@zoznam.sk
Spiš: Hýrošová Juliana, 0902 737 623, tereziavelka@zoznam.sk
Žilina: Kvašňovský Jozef, 0904 273 060, jozefpcp@azet.sk; **Tatarka Pavol**, 0908 570 813, pae.tatarkovi@azet.sk

KATOLÍCKA CHARIZMATICKÁ OBNOVA SLOVENSKA

OBNOV
SVOJE
ZÁZRAKY

KONFERENCIA

NITRA

MESTSKÁ ŠPORTOVÁ HALA
31. AUGUST AŽ 2. SEPTEMBER

2018

DAMIAN STAYNE
COR ET LUMEN CHRISTI

1. SEPTEMBER 18:00

MODLITBY
ZA UZDRAVENIE

POZVANÍ SÚ VŠETCI CHORÍ
VERIACI I NEVERIACI

Program a ďalšie info:
www.kcho.sk
0911 958 334

